

**teatr polski
bydgoszcz**

**materiał
konferencyjny**

Maria Antonina. Ślad Królowej

**reżyseria
Wojciech Faruga**

**13 listopada 2018
Bydgoszcz**

premiera
17 lutego godz. 19.00
Duża Scena TPB

Terminy popremierowe spektaklu:

18 lutego, godz. 16.00

22-24 lutego, godz. 19.00

21 marca, godz. 19.00

22 marca, godz. 19.00 [**premiera belferska**]

23 marca, godz. 11.00, 19.00 [**Międzynarodowy Dzień Teatru**]

24 marca, godz. 19.00

Maria Antonina. Ślad Królowej

reżyseria i scenografia

Wojciech Faruga

tekst

pilgrim / majewski

kostiumy

Konrad Parol

muzyka

Joanna Halszka Sokołowska

inspicjent

Hanna Gruszczyńska

występują

Dorota Furmaniuk, Emilia Piech,
Michalina Rodak, Małgorzata Trofimiuk,
Małgorzata Witkowska, Adam Graczyk,
Marian Jaskulski, Damian Kwiatkowski,
Jerzy Pożarowski, Jakub Ulewicz

MARIA ANTONINA

ŚLAD KRÓLOWEJ

17.02
PREMIERA **18**

Zapraszamy na trzecią w sezonie 2017/2018 premierę w Teatrze Polskim w Bydgoszczy. Będziemy mieli okazję zaprezentować spektakl przedstawiający historię królowej Francji, skazanej na śmierć podczas Wielkiej Rewolucji Francuskiej. „Marię Antoninę. Ślad Królowej” na Dużej Scenie reżyseruje Wojciech Faruga, który w TPB zrealizował do tej pory dwa spektakle – „Wszyscy Święci” (2012) oraz „Trędowata. Melodramat” (2014).

2 listopada 1755 roku. To już piętnasty raz, kiedy Maria Teresa, królowa Czech i Węgier, rodzi dziecko. Ponieważ trwa to cały dzień, a kolejny poród nie stanowi już żadnej nowości, postanawia nie marnować czasu i przegląda jednocześnie dokumenty. „Dbałość o ogólną gospodarkę państwową jest niewątpliwie najważniejszą sprawą polityczną” – powie później cesarzowa Świętego Cesarstwa Rzymskiego.

Maria Antonina, która przyszła tego dnia na świat, nie będzie dzielić z matką przywiązania do administracji. Nie otrzyma też gruntownego wykształcenia, nie pozna etykiety dworskiej. W końcu, nie nauczy się dostrzegać i cenić wartości prawdziwie istotnych dla państwa. Zostanie za to wydana za młodziutkiego króla Francji, Ludwika XVI, który również nie odznaczał się szczególnym przygotowaniem do tak prominentnej roli. Tak oto powstanie małżeństwo, które w założeniu ma pojednać zwaśnioną Europę, a w rzeczywistości wywoła najdziksze ludzkie demony.

„Nie mają chleba? Niech jedzą ciastka” – tak Maria Antonina rzekomo skomentuje demonstrację, jaka toczyła się pod oknami jej pałacu. Bezдушna, obojętna, zimna królowa. W dodatku rozrzutna i nie znająca litości. Rozwiązała, ze skłonnościami lesbijskimi. Molestująca swojego syna. Każdy mógł oskarżyć ją o co chciał, bez żadnego dowodu. Oczywiście tylko do momentu, gdy jej głowa nie potoczyła się po murawie zatrzymując się przy bucie kata.

We Francji istniało prawo, mówiące o tym, że w czasie panującego głodu, wszyscy piekarze mają obowiązek sprzedawać ciastka po cenie chleba, którego brakowało.

„Fryzjer zaświadczył, że emanował z niej smutek: >>Chodź mnie uczesać, Leonardzie, niczym aktorka muszę się pokazać publiczności, która może mnie wygwizdać<<. W zaciszu prywatnego gabinetu zauważył, że jest przygarbiona, pierś się jej zapadła, a ramiona ma wychudzone. Jednak następnego dnia amerykański obserwator, nowicjusz na dworze, Gouverneur Morris, inaczej przedstawił jej dramatyczny styl: >>Z pogardą spogląda na scenę, na której przyszło jej grać i zdaje się mówić: na razie się poddaję, ale ja wam jeszcze pokażę<<¹.

¹ A. Fraser, *Maria Antonina. Podróż przez życie*, Warszawa 2006.

WOJCIECH FARUGA

Studiował na Wydziale Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie i w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Asystował Annie Augustynowicz przy pracy nad spektaklem „Miarka za miarkę” (Teatr Powszechny w Warszawie). W ramach projektu „Odkryte/Zakryte” (Teatr Dramatyczny w Warszawie) zrealizował akcję performatywną „Książę Papiernik. Siedem snów Schmidta o rewolucji” na podstawie dramatu Tadeusza Micińskiego. Zajmuje się dramą stosowaną i teatrem forum. Uczestniczył w wielu międzynarodowych i krajowych konferencjach dotyczących dramy i teatru w edukacji. Prowadzi kursy i warsztaty poświęcone teatrowi forum.

W latach 2010/2016 był współscenarzystą wydarzeń w ramach akcji „Wyłącz system”, organizowanej przez Dom Spotkań z Historią (zrealizował m. in. autorskie projekty „Radiostacja” i „Telerewizor”). Jest współautorem projektu jednego z odcinków serialu teatralnego „XIX XXI Powrót do przyszłości”, zrealizowanego na otwarcie Centrum Nauki Kopernik. Współtworzył zwycięską koncepcję Muzeum Katyńskiego, przygotował idee ekspozycyjne muzeów w całej Polsce m. in. dla Centrum Dialogu „Przełomy” w Szczecinie i Muzeum Żydów Mazowieckich w Płocku.

Napisał scenariusze i wyreżyserował wielokrotnie prezentowane na międzynarodowych festiwalach spektakle „Carson City” i „San Fernando Valley”, zrealizowane w ramach kolektywu teatralnego 52° 43'N19°42'E PROJECT. W 2012 roku na 11. Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy zdobył nagrodę za wyreżyserowany przez siebie spektakl „Wszyscy święci” Teatru Polskiego w Bydgoszczy. W 2013 roku na 19. Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej został uhonorowany wyróżnieniem zespołowym dla realizatorów przedstawienia „Betlejem polskie” z Teatru Dramatycznego w Wałbrzychu.

Wyreżyserował: „W środku słońca gromadzi się popiół” (Narodowy Stary Teatr w Krakowie), „Trędowata. Melodramat” (Teatr Polski w Bydgoszczy), „Królowa Margot. Wojna skończy się kiedyś” (Teatr Polski w Bielsku Białej), „Balladyna. Kwiaty ciebie nie obronią” (Teatr Dramaty w Wałbrzychu), „Lalka. Najlepsze przed nam” (Teatr Powszechny w Warszawie) oraz „Antoniusz i Kleopatra” (Teatr im. S. Jaracza w Łodzi).

W 2016 roku wyreżyserował w Kote Marjanishvili State Drama Theatre w Tbilisi spektakl „Prawy, lewy na obcasie” na podstawie tekstu Pilgrima / Majewskiego, który otworzył Tbilisi International Festival of Theatre. Wyreżyserowany przez niego spektakl teatru telewizji „Walentyna” został uhonorowany nagrodą „Platinum Remi Award” podczas 48. Międzynarodowego Festiwalu WORLDVEST w Houston w Teksasie.

Od lutego 2012 roku jest dyrektorem artystycznym Międzynarodowego Festiwalu Teatrów dla Dzieci i Młodzieży KORCZAK. W latach 2014-2017 był prezesem Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Stowarzyszenia Teatrów dla Dzieci i Młodzieży ASSITEJ oraz dyrektorem artystycznym światowego Kongresu ASSITEJ w Warszawie w maju 2014 roku.

SEBASTIAN {SEB} MAJEWSKI

Urodzony w 1971 r. we Wrocławiu reżyser, dramaturg, aktor, scenograf i wykładowca Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie Wydziału Teatru Tańca w Bytomiu. Absolwent Wydziału Sztuki Lalkarskiej w Białymstoku (filii Akademii Teatralnej w Warszawie). Przez kilka lat związany z Towarzystwem Wierszalin – Teatr, gdzie zadebiutował w 1997 r. jako reżyser sztuką Prawiek i inne czasy Olgi Tokarczuk. Założyciel wrocławskiej [.]sceny witkacego.wro, uznawanej za jedną z najciekawszych niezależnych grup teatralnych.

W roku 2006 zadebiutował w roli dramaturga przy spektaklu „Transfer!” Jana Klaty, z którym tworzył artystyczny tandem. Jako dramaturg Majewski współpracuje min. z Krzysztofem Garbaczewskim, Marcinem Liberem, Pawłem Łysakiem, Pawłem Świątkiem oraz Natalią Korczakowską i Agnieszką Olsten.

W latach 2008 – 2012 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu umacniając jego pozycję jako jednej z najlepszych polskich scen. Od stycznia 2013 roku był zastępcą dyrektora ds. artystycznych Narodowego Starego Teatru w Krakowie. W latach 2015 – 2017 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Teatr im. Jaracza w Łodzi. Zasiada w Radzie Muzeum Sztuki w Łodzi.

Sebastian Majewski jest autorem tekstów oryginalnych oraz adaptacji, które wystawiane były min. w Teatrze Polskim we Wrocławiu, Narodowym Starym Teatrze w Krakowie, Teatrze Powszechnym w Warszawie, Polskim Radiu Kraków, oraz w teatrach w Tbilisi {Marjanishvili Theatre}, Dublinie, Wilnie {Lithuanian National Drama Theatre} i w Santa Monica CA {City Garage Theatre}. Dramaty Majewskiego sygnowane pilgrim / majewski przetłumaczone zostały na język angielski i francuski.

JOANNA HALSZKA SOKOŁOWSKA

Urodzona w 1983 r. w Warszawie jako piękna i mądra kobieta, słuchająca swojego ciała, serca i duszy. Taka obecność pozwala jej cieszyć się różnymi formami i dziedzinami twórczości, a jako wokalistce śpiewać wieloma stylami i głosami (od kontraltu do koloratury). Absolwentka wydziału filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Ma dwa zespoły: Der Father i New Cage (wyd. Lado ABC). Wciąż ostatnich kilku lat skomponowała muzykę do 17 sztuk teatralnych (16 w Polsce, 1 w Indiach; w tym 4 własne), 5 filmów/teatrów TV). Jej „Msza” (opera) wykonywana była jako spektakl w Warszawie (Komuna Warszawa), wyd. przez Bolt/monotype rec.

Jej interpretacja „Podróży Zimowej” F. Schuberta – „JHS plays Winterreise” wyd. Bolt/Monotype Records (wykonywana jak dotąd w Polsce, we Włoszech, w Meksyku i na Andamanach), została uznana za jedną z 5 płyt roku 2016 na łamach londyńskiego „The Wire”.

KONRAD PAROL

Projektant mody, kostiumograf. Samouk. Początkowo pracował jako kostiumograf i stylistka na planach polskich teledysków. Twórca dwóch polskich autorskich marek: Konrad Parol i Boys Left Girls Right / BLGR.

Z teatrem związany jest od 2011 roku. Twórca kostiumów do spektakli Mai Kleczewskiej („Bracia i siostry”, „Podróż zimowa” i „Cienie. Eurydyka mówi” wg Elfriede Jelinek, „Burza” wg Williama Shakespeare’a w Deutsches Schauspielhaus w Hamburgu, „Szczyry” wg Gerharda Hauptmanna oraz „Czekając na barbarzyńców” J.M. Coetzego w Deutsches Schauspielhaus, „Dybuk”, „Wściekłość” w Teatrze Powszechnym i „Malowany Ptak” koprodukcja Teatru Polskiego w Poznaniu i Teatru Żydowskiego w Warszawie oraz „Golem” produkcja Teatru Żydowskiego w Warszawie. Za kostiumy i maski zwierząt do „Podróży zimowej” zdobył uznanie samej Elfriede Jelinek.